

مرکز تحقیقات رایانگی

اصفهان

گامی

عمران
علیهما صلوات

www.ghaemiyeh.com
www.ghaemiyeh.org
www.ghaemiyeh.net
www.ghaemiyeh.ir

رضاء
عليه السلام

امام رضا عليه السلام
وخدمات فرهنگی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

امام رضا عَلَيْهِ السَّلَام و خدمات فرهنگی

نویسنده:

ناصر رفیعی

ناشر چاپی:

www.qudsdaily.com

ناشر دیجیتالی:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۶	امام رضا عَلَیْهِ السَّلَام و خدمات فرهنگی
۶	مشخصات کتاب
۶	مقدمه
۶	خلفای معاصر امام عَلَیْهِ السَّلَام
۶	افکار بیگانه در عصر رَضَوِی
۷	امام رضا عَلَیْهِ السَّلَام و هجوم فرهنگی بیگانه
۷	هدف مأمون از برگزاری بحث‌های علمی
۷	مناظرات امام عَلَیْهِ السَّلَام با پیروان ادیان
۷	تدوین حدیث در عصر امام عَلَیْهِ السَّلَام
۷	اشاره
۷	صحیفه الرضا (ع)
۸	الرسالة الذهبية
۸	مجالس الرضا (ع) مع اهل الایمان
۸	امالی الامام الرضا (ع)
۸	کتاب الاهلیجة
۸	شاگردان امام رضا و تدوین حدیث
۹	پاورقی
۹	درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

امام رضا عَلَيْهِ السَّلَام و خدمات فرهنگی

مشخصات کتاب

عنوان و نام پدیدآور: امام رضا عَلَيْهِ السَّلَام و خدمات فرهنگی، دکتر ناصر رفیعی گفتگویی روزنامه قدس با دکتر ناصر رفیعی به نقل از <http://www.qudsdaily.com/archive/۱۳۹۰/html/۱/۱۳۹۰-۰۱-۳۱/page۴.html>

مقدمه

امام رضا عَلَيْهِ السَّلَام روز یازدهم ذی‌قعدة سال ۱۴۸ ق. در مدینه متولد شد. نام مادرش «تُكْتَم» بود که بعد از تولد حضرت، از طرف امام کاظم عَلَيْهِ السَّلَام طاهره نام گرفت. نام مادر حضرت را «نَجْمَة» نیز گفته‌اند. نقش انگشتری آن حضرت «مَا شَاءَ اللَّهُ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ» بوده است. اسم حضرت: علی، کنیه: ابوالحسن الثانی، لقب: رضا، شروع امامت: سال ۱۸۳ در سن ۳۵ سالگی. مدت امامت: ۱۹ یا ۲۰ سال. فرزندان: دو پسر به نام جواد عَلَيْهِ السَّلَام فرزند دیگر به نام حسین. رافعی می‌نویسد: امام رضا عَلَيْهِ السَّلَام در سفری به قزوین آمده، در خانه داوود بن سُلییمان مخفی شده است وی از امام نقل کرده است: «فرزندی از حضرت که دو سال یا کمتر داشته در قزوین مدفون است.» این همان امامزاده حسین است که اکنون در قزوین بارگاهی دارد. به احتمال، این مسافرت در سال ۱۹۳ ق. مقارن با مرگ رشید صورت گرفته است. [۱]. شهادت: امام تا سال ۲۰۱ ق. در مدینه بود، در رمضان آن سال وارد مرو شده و در سن ۵۵ سالگی، آخر صفر سال ۲۰۳ ق. به علت خوردن انگور مسموم - به اجبار مأمون - مسموم شده و در طوس به خاک سپرده شد.

خلفای معاصر امام عَلَيْهِ السَّلَام

ده سال از مدت امامت حضرت با هَارُون الرَّشید (۱۹۳ - ۱۸۳). پنج سال با مُحَمَّد امین پسر هَارُون (۱۹۸ - ۱۹۳). ده سال با عَبْدِ اللَّهِ مأمون پسر دیگر هَارُون (۲۱۸ - ۱۹۳) که با برادرش جنگید. امام در حدود ۲۰ سال از مأمون بزرگتر بود.

افکار بیگانه در عصر رَضَوی

ترجمه آثار علمی بیگانگان از زمان امویان شروع شد و در عصر عباسیان به ویژه در زمان هَارُون و مأمون به اوج خود رسید. (همان گونه که در این زمان وسعت کشور اسلامی به بالاترین حد خود در طول تاریخ رسید) مأمون نامه‌ای به پادشاه روم نوشت و مجموعه‌ای از علوم قدیم و آثار اَرِسْطو را درخواست کرد و جمعی از دانشمندان مانند «حجاج بن مَطَر» و «ابن بطریق» و «سلما» سرپرست «بیت الحکمه» کتابخانه بزرگ بغداد را مأمور ترجمه آنها نمود. «خالد بن یزید»، طب و شیمی را (می خواست از راه شیمی طلای مصنوعی به دست آورد) «حنین بن اسحاق» بعضی از کتب سقراط و جالینوس را، ابن مُقَفَّع، کلیله و دمنه و همین طور کتاب اِقْلیدس را، به عربی برگرداندند. خود مأمون نیز ترجمه می‌کرد. یعقوب ابن اسحاق کندی که در طب، فلسفه، حساب، منطق، هندسه و نجوم خیره بود و در تألیفات خود از روش اَرِسْطو پیروی می‌کرد، بسیاری از کتاب‌های فلسفه را به عربی برگرداند و مشکلات آن را توضیح داد. کسانی را به قُسْطَنْطِیْئَه فرستاد تا کتاب‌های کیمیا، فلسفه، هندسه، موسیقی و طب را بیاورند. مُحَمَّد بن موسی خوارزمی - ریاضی دان بزرگ - جبر را از حساب جدا کرد. «دار الحکمه» کتابخانه بزرگی بود که به احتمال قوی هَارُون آن را بنیانگذاری و مأمون تقویت کرد و همچنان باقی بود تا بغداد به دست مغولان افتاد. آنان که از تمدن و فرهنگ بویی نبرده

بودند آن را به آتش کشیدند.

امام رضا عَلَيْهِ السَّلَام و هجوم فرهنگی بیگانه

به دنبال نهضت ترجمه آنچه مایه نگرانی بود اینکه در بین این مترجمان افرادی متعصب و سرسخت از مذاهب دیگر مانند زردشتی، صائبی، نَشِطُورِی، برهمن‌های هند، رومیان وجود داشتند و این فرصتی بود برای نشر افکار مسموم خود و القاء آن به جوانان و افراد ساده دل و همین طور محتوای خود این کتب نیز می‌توانست شبهاتی به همراه داشته باشد. امام رضا عَلَيْهِ السَّلَام با آگاهی از این خطر و با حضور فعال در جلسات بحث‌های علمی که توسط مأمون برگزار می‌شد، سعی کردند جلو هرگونه انحراف احتمالی را بگیرند و برتری اهل بیت عَلَيْهِمُ السَّلَام را نشان دهند. [۲].

هدف مأمون از برگزاری بحث‌های علمی

در اینجا چند عقیده وجود دارد. از جمله: الف) اینکه هدف محکومیت امام بود. دلیلش اینکه مأمون به «سَلِيمَان مَرْوَزِي» گفت: هدف من از برگزاری جلسه بحث چیزی جز این نیست که راه را بر او - امام رضا عَلَيْهِ السَّلَام - ببندی. [۵]. شاهد دیگر کلام امام که فرمود: هنگامی که با اهل تورات به تورات‌شان، با اهل انجیل به انجیل‌شان، با اهل زبور با زبورشان، با ستاره پرستان به شیوه‌ی عبرانی‌شان، با موبدان به شیوه پارسی‌شان با رومیان به سبک خودشان استدلال کرده همه را به تصدیق سخن خود وادار کنم، مأمون خواهد فهمید که راه خطا را برگزیده و یقیناً پشیمان خواهد شد. [۴]. آنچه این احتمال را تقویت می‌کند آن است که دربار مأمون تا پیش از شهادت امام، پیوسته محل برگزاری این مناظره‌ها بود؛ ولی پس از آن دیگر اثری از این مجالس علمی و بحث‌های کلامی دیده نشد وقتی این محافل در از میان بردن شخصیت امام ناکام ماند، مأمون در اندیشه حذف فیزیکی امام فرو رفت و سرانجام ایشان را مسموم ساخت. ب) مأمون خود، آدم بی‌فضلی نبود و تمایل داشت به عنوان یک زمامدار عالم در جامعه‌ی اسلامی معرفی گردد و مورد توجه قرار گیرد. او شهرت به علم دوستی داشت و فیلسوف خلفای عباسی شناخته می‌شد. [۵].

مناظرات امام عَلَيْهِ السَّلَام با پیروان ادیان

این مناظرات فراوان است و شیخ صدوق در «عُيُونُ أَحْبَارِ الرِّضَا» و علامه مجلسی در جلد ۴۹ بحارُ الْأَنْوَارِ و استاد عزیزالله عَطَّارِ دِی در کتاب مسند الامام الرضا جلد دوم آورده‌اند مهمترین این مناظرات عبارت است از: ۱. مناظره با جِائِلِیق (این کلمه لقب پیشوای عیسویان بود). ۲. مناظره با رَأْسِ الْجِالُوت (این کلمه لقب پیشوای یهود بود). ۳. مناظره با هِرَبْدِ اکبر (این کلمه لقب پیشوای زردشتی بود). ۴. با عمران صائبی (از پیروان حضرت یحیی عَلَيْهِ السَّلَام) ۵. با سَلِيمَان مَرْوَزِي؛ وی عالم بزرگ علم کلام در خطه‌ی خراسان بود. ۶. علی بن مُحَمَّد بن جَهْم؛ ناصبی و دشمن اهل بیت. ۷. مناظره با ارباب مذاهب مختلف در بصره.

تدوین حدیث در عصر امام عَلَيْهِ السَّلَام

اشاره

امام رضا عَلَيْهِ السَّلَام نیز پیروان و خواص خویش را امر به تدوین علم و احادیث می‌نمود. در مصادر روایی، کتبی به حضرت نسبت داده شده است و جزء مؤلفات حضرت آورده‌اند از جمله:

صحیفه الرضا (ع)

این کتاب را «مسند الامام الرضا» نیز نامیده‌اند و بسیاری از روایات فریقین این را نقل نموده و در بعضی از مصادر، اسامی بعضی از روایات آن آمده است و نسخه‌های متعدد از آن در «صنعاء» و در «قم» تحت عنوان «کتاب ابن ابی الجعد» که کنیه «احمد بن عامر بن شَلیمان الطائی» است، در تهران و مشهد وجود دارد. [۶].

الرسالة الذهبية

رساله‌ای در مسائل طبّی که امام به درخواست مأمون نوشته است و مأمون دستور داد آن را با آب طلا بنویسند. لذا رساله ذَهَبِيَّة نامیده شد. [۷].

مجالس الرضا (ع) مع اهل الايمان

مأمون مجالس علمی و مناظرات دینی و علمی بین امام و علماء ادیان دیگر برقرار می‌نمود. امام عَلَيْهِ السَّلَام نیز فرصت را غنیمت شمرده و حقانیت، تَشْطِيع و اسلام را به اثبات می‌رساند و اعتقادات دیگران را با استدلال رد می‌نمود که بعداً یکی از پیروان امام آن مجالس را گردآوری نمود. نَجَاشْتِي می‌گوید: «حسین بن مُحَمَّد بن الْفَضْل ... ابو مُحَمَّد شَيْخ من الهاشميين، ثقة ... صَنَّف مجالس الرضا عَلَيْهِ السَّلَام مع اهل الاديان.»

امالی الامام الرضا (ع)

این صحیفه را «ابوالحسن علی بن علی الخُزَاعِي» برادر شاعر بزرگ شیعی یعنی دَعْبِل خُزَاعِي نقل کرده است. شَيْخ طوسی به همین سند از این کتاب روایت نقل نموده است. محقق بزرگوار سید مُحَمَّد رضا جلالی حسینی احتمال داده است که این همان کتابی باشد که نَجَاشْتِي آن را ذکر کرده است. در مقدمه الْمُعْجَم الْمُفْهَرَس الالفاظ احادیث البحار ۲۰ مورد از تألیفات امام رضا عَلَيْهِ السَّلَام را نام می‌برد. [۸].

کتاب الاهلیجة

علامه سید محسن امین فرمود: «فیه حجج بالغة و مطالب جلیلة فی علم الکلام» کتب دیگری نیز برای امام شمرده‌اند که عبارت است از: کتابی که وریزه بن مُحَمَّد روایت کرده. کتابی به روایت علی بن مهدی، نسخه متبوعه بزرگی به روایت مُحَمَّد بن عَدِید الله و نسخه‌های دیگر و «مسائل» به روایت معاویه بن سعید و «مسائل» به روایت حَسَن بن علی الْوَشَاء و مسائل و کتب دیگری که در مجموع به بیست نسخه می‌رسد. البته برخی در صحت انتساب این کتب به امام تردید کرده‌اند از جمله: دکتر مجید معارف می‌گوید: «برخی از محققان آثاری به امام نسبت داده‌اند، از جمله: فقه رَضَوِي، رساله ذَهَبِيَّة در طب، رساله محض الاسلام، پاسخ به مسائل ابن سنان و کتاب علل ابن شاذان که انتساب آنها مورد تردید است.» و در این باره ارجاع داده است به تحلیلی از زندگانی امام رضا عَلَيْهِ السَّلَام از مُحَمَّد جواد فَضْل الله، معرفة الحديث مُحَمَّد باقر بهبودی، سیره الائمه هاشم معروف حسنی و مجموعه آثار نخستین کنگره امام رضا عَلَيْهِ السَّلَام وی می‌گوید: آنچه به آنان منتسب گردیده نوعاً از مجعولات غلات می‌باشد. زیرا شرایط امامان اجازه این امور را به آنان نمی‌داده است. [۹].

شاگردان امام رضا و تدوین حدیث

آیت الله العظمی بروجردی در کتاب جامع الاحادیث می‌فرماید: «ان عدد الكتب التي جمعت احاديث الشيعة في زمان الامام الثامن عَلَيْهِ السَّلَام وصل الى الاربع مائة، ثم قام جمع من فضلاء اصحاب الطبقة السادسة من اصحاب الامام الرضا عَلَيْهِ السَّلَام في جميع هذه الاحاديث الشريفة المتفرقة في تلك الكتب ثم جمع تلامذتهم الاجلاء من امثال علي بن مهزيار الاهوازي والحسين ابن سعيد الاهوازي تلك الاحاديث في كتابين فكانا مرجعاً لعلماء الشيعة حتى قام ثقة الاسلام كليني في تأليف كتابه «الكافي» و الشيخ الصدوق في كتابه «من لا يحضره الفقيه» و الشيخ الطوسي في كتابه «التهذيب» و «الاستبصار» و بهذا قد جمعت في هذه الكتب الابعة الجوامع الحديثية الاولى والثانوية باحسن وجه فكانت مرجعاً لعلماء الشيعة في تلك الاعصار و الامصار و لان جميع احاديث تلك الاصول اجتمعت في هذه الكتب الاربعة، قلت المراجعة لتلك الاصول تدريجياً حتى تركت.» [۱۰]. در زمان امام رضا عَلَيْهِ السَّلَام ۲۰ نفر از اصحاب امام عَلَيْهِ السَّلَام كتاب حديثي تأليف کرده‌اند. از جمله آنان می‌توان از حسين بن سعيد (۳۰ كتاب)، صفوان بن يحيى (۱۶ كتاب) و مُحَمَّد بن عُمَر الواقدي (۲۸ كتاب) و موسى بن القاسم (۱۵ كتاب) نام برد. شيخ طوسي آمار رجال امام را به ۳۱۸ راوی رسانده است. [۱۱].

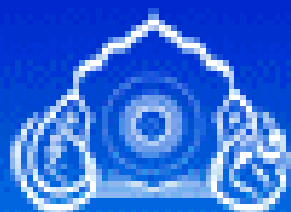
باورقی

[۱] حیات فکری و سیاسی، ص ۴۲۶. [۲] سیره پیشوایان، ص ۵۰۹. [۳] سیره، ص ۵۱۲ و ۵۱۳. [۴] همان. [۵] حیات فکری و سیاسی امامان شیعه، ص ۴۸۳. [۶] مقدمه الْمُعْجَم الْمُفْهَرَس، ص ۴۴. [۷] اعیان الشیعه، ج ۲، ص ۲۶ وی می‌گوید: «له مؤلفان کثیره» بعد هفت مورد را نام می‌برد. [۸] مقدمه الْمُعْجَم الْمُفْهَرَس، ص ۴۴ و ۴۵. [۹] تاریخ عمومی حدیث ... و مجموعه معارف، ص ۳۱۳ - ۳۱۴. [۱۰] مستدرکات علم رجال الحدیث، ج ۱، ص ۱۳. [۱۱] دروس فی نصوص الحدیثیه، مهریزی، ص ۹۱.

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بسم الله الرحمن الرحيم جاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱) با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السلام): خدا رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیافزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می‌کنند بنادر البحار-ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹ بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهل بیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می‌دهند. مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است. اهداف: دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البيت عليهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت عليهم السلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن

همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید. از جمله فعالیت‌های گسترده مرکز: الف) چاپ و نشر ده‌ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی ب) تولید صد‌ها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه‌ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن همراه ج) تولید نمایشگاه‌های سه بعدی، پانوراما، انیمیشن، بازیهای رایانه‌ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و ... د) ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزارهای تلفن همراه و چندین سایت مذهبی دیگر ه) تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه‌های ماهواره‌ای و) راه‌اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ‌گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۲۳۵۰۵۲۴) ز) طراحی سیستم‌های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و ... ح) همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه‌های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند مسجد جمکران و ... ط) برگزاری همایش‌ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه ی) برگزاری دوره‌های آموزشی ویژه عموم و دوره‌های تربیت مربی (حضور و مجازی) در طول سال دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/حد فاصل خیابان پنج‌مضان و چهارراه و فائی /مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت: ۲۳۷۳ شناسه ملی: ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶ وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی: www.eslamshop.com تلفن ۲۵-۲۳۵۷۰۲۳-۰۳۱۱) فکس ۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور کاربران ۲۳۳۳۰۴۵ (۰۳۱۱) نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده‌ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده و لی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح‌های توسعه‌ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایند انشاءالله. شماره حساب ۶۲۱۰۶۰۹۵۳، شماره کارت: ۶۲۷۳-۵۳۳۱-۱۹۷۳-۳۰۴۵ و شماره حساب شبا: ۵۳-۵۳۰۹-۰۶۲۱-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۱۸۰-۰۱۹۰ IR به نام مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان - خیابان مسجد سید ارزش کار فکری و عقیدتی الاحتجاج - به سندش، از امام حسین علیه السلام :- هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنت غیبت ما، او را از ما جدا کرده است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می‌فرماید: «ای بنده بزرگوار شریک کننده برادرش! من در گرم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت‌ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید». التفسیر المنسوب إلى الإمام العسکری علیه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست‌تر می‌داری: مردی اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می‌رهانی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از پیروان ما را دارد، امّا تو دریچه‌ای [از علم] را بر او می‌گشایی که آن بینوا، خود را بدان، نگاه می‌دارد و با حجت‌های خدای متعال، خصم خویش را ساکت می‌سازد و او را می‌شکند؟». [سپس] فرمود: «حتماً رهاندن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی‌گمان، خدای متعال می‌فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد». مسند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند آزاد کردن بنده دارد».

مرکز تحقیقات و ترجمه

اصفهان

گام‌ها

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

